

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

Ви
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
ГОВОРІТЬ ЄГОВА
Іса. 43:12

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?" Ісаї 21:11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LV МІСЯЧНИК № 9
Вересень (September) 1934

ЗМІСТ:

Його Угоди (части 5, пром.).....	131
Усиновлення.....	132
Його Угоди (части 6).....	133
Прообраз.....	135
Хто був взятий.....	134
Час Суду.....	134
Пісня.....	134
Вірність.....	135
Подружжя.....	137
Його Ім'я.....	137
Один Слов.....	138
Його Пророк.....	138
Його Угоди (части 7).....	139
Останок Уведений.....	141
Вимоги.....	141
Війна.....	142
Споріднення.....	142

© WTB, ETS

Published Monthly By

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street Brooklyn, N. Y., U. S. A.

OFFICERS

J. F. RUTHERFORD President W. E. VAN AMBURGH Secretary

"Діти твої навчатиме сам Господь, і великий мир і гаразд буде проміж синами твоїми" — Ісай 54:13.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ

ЩО БОГОВЕ є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі й Датель життя для усіх створінь; що Богос є початком Його творіння й активним служом в творенні всіх річей; що той Богос тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений в одягу силу на небі й на землі, і тепер є головним виконавчим Чинником замірів Бога Єгови.

ЩО БОГ створив землю для чоловіка, створив совершенного чоловіка для землі й поставив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був заслужений на смерть; що задля Адамової гріхи всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, швидко набути викупну ціну для всього роду людського; що Бог воскресив Ісуса до божественної природи й вислав його понад усі імена й одягнув його у всяку силу й власть.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Сном, і що Ісус Христос є Головою її й правильним царем сніта; що помазані й вірні послідовники Ісуса Христа — се діти Сноу, члени Єгової організації і його свідки, котрих задля й приносив є сподівати про найвищість Єгови, годисити про його заміри задля людства, про які навчає Біблія, й нести онов царства всіх, що хотять служити.

ЩО СНІТ скінчився й Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі власті, котрий скинув Сатану з неба й почав установляти Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови під владою Христа, котре те царство вже тепер зачалось; що незгодного Господь знищить сатанську організацію і установить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послужні справедливим законам, будуть прихвалені й будуть жити вічно на землі.

(Прод. з стр. 144)

"Закон угода зроблена в Єгипті була додана до Авраамової угоди для певної цілі і на назначений час, але не змогла видати людей для імени Єгови, щоби вони могли статися частю насіння Авраамової угоди; для того вона була знесена. Зараз коли закон угода стала старою нова угода була зроблена, а се був доданий або приціплений знаряд до Авраамової угоди; і через нову угоду люди для Єгового імені є вибрані і зроблені його свідками проголошувати його імені, а вірні є взяті в угоду о царство. Ізраїльський первосвященник носив ефод і нагрудник зціплені на раменах тримаючи дві часті ефода разом. Так і великий Первосвященник Єгови, котрим є Ісус Христос, священник по віку по чину Мелхизедека, носить відповідальність Авраамо-

МІСІЯ (ЖУРНАЛ)

Сей журнал виходить в тій цілі, щоби допомогти людям пізнати Бога Єгову і його заміри, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для допомоги спідків Єгови. Він уможливив систематичне студіювання Біблії для всіх своїх читачів і стараться є мисту літературу яке помічує в таких студіях. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо й для інших знарядів публічного наування в Святого Письма.

Він точно тримається Біблії яко авторитету своєї науки. Він цілковито відділений від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито є безпартійно стоїть по стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, його любого Царя. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує до важного й критичного розсуджування свого змісту в світлі св. Письма. Він не мішається в жадні суперечности ані його сторінки не отворені для персональних справ.

Річна Передплата

Річна передплата на Варту Башту в Злучених Державах виносить \$ 1.00, в Канаді й в інших краях \$ 1.50; в Великій Британії, Австралії, і в Південній Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба вислати через поштовий переказ, експрес ордер, або банківний переказ. В Канаді, Англії, Південній Африці й Австралії, передплату треба вислати по відділу в тім краю. З інших країв можна вислати передплату до бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштовий переказ.

Заграниці Бюро

British 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian 7 Bedford Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South Africa Poston House, Cape Town, South Africa

Присмо в кожному случаю адресувати на імя Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть заплатити за сей журнал, а шире бажать його читати, вислаємо даром, если о се попросити. Ми радисмо бажать допомогти таким потребуючим, але після поштової регули, вони мусять прислати письмению алізаціям кожного року. Увага для передплатників: Посвідку за отриману передплату чи то нову чи відновлену ми не вислаємо, хіба що а се попросити. Змінення адреси для них, що позволють, робимо в протязі одного місяця. Один місяць перед сінченням се передплати ми вислаємо картку-повідомлення з журналом.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50. Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

вої угоди, нової угоди, царства угоди, всі котрі є знарядом угоди ужиті для виконання його цілі. На тій часті ефода, що сходилися на раменах, було два онікс каміння на котрих були виріті імена, а сі були поміщені в золоті. Ось так було представлено, що дванадцять відділів або поколінь духового Ізраїля, котрі є людьми для Єгового імені, становлять кілька між Авраамовою угодою а новою угодою. Отже ясным є, що всі угоди є угодами; Єгови і його знарядом до виконання його волі або цілі, і що заховані або тайні річі відносно сього заміру є-обявлені для тих, що бояться його і що вірно й радисно є послухати йому. Найбільша річ зі всіх яка є відкрита, то се святе імя Всевишнього, котре він тепер уповні оправдає. (Далше буде)

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник Присутности Христа

VOL. LV

Вересень, 1934

№ 9

ЙОГО УГОДИ

[Продовження з минулого числа]

"Зберіть мені праведних моїх, що над жертвою прийняли завіт мій. І небеса звіщають справедливість дого; Бог бо сам суддя." — Пс. 60: 5, 6.

ЧАСТЬ 5

УГОДА Єгови з Авраамом була пізніше стверджена Ісаакові, опісля Якові, і далі ще дванадцять родам Ізраїля (Юди), а головні при закон угоді. "Вічно пам'ятає він заповіт свій, те слово, що заповів для тисяча родів. Свій заповіт з Авраамом і своєю клятву, котрою перед Ісааком клявся; і поставив її законом Якову, вічним заповітом Ізраїлеві." (Пс. 105: 8-10) І почув Бог голосіння, і спогідав Бог заповіт з Авраамом та з Ісааком та з Яковом." (2 Мойс. 2: 24) Єгова виконав умовини Авраамової угоди взглядом Авраамових тілесних потомків через визволення їх з Єгипту через Мойсея й закон угоду, і через прогнання поган перед ними із землі Канаан. "І рече [Єгова]: Се я покладаю завіт: Перед усіма людьми твоїми сотворю чудеса, які не творились на всій землі і у всіх народів, і вбачати ме весь люд, що проміж ним живим, діло Господнє: страшенне бо те, що сотворю з тобою. Пильнуй же того, що я заповідав нині [в день установаження нової угоди] тобі. Се повинання перед тобою Аморіїв, і Канааніїв, і Хетіїв, і Ферезіїв, і Гевіїв, і Євузіїв. І рече Господь Мойсейові: Позаписуй собі ці слова: бо згідно з сіми словами вчинив я з тобою [Мойсей представляв Ісуса Христа] і з Ізраїлем [представляючи духового Ізраїля, включаючи останок] завіт." — 2 Мойс. 34: 10, 11, 27.

²⁵ В гармонії з повисше наведеним типом Єгова ствердив Авраамову угоду з правдивим насінням, т. є з Ісусом Христом, зробивши з ним нову угоду. Через Ісуса Христа, Посередника, Єгова ствердив Авраамову угоду для членів тіла Ісуса Христа, себто, із духовим Ізраїлем, в такий самий спосіб, а іменно, через нову угоду, в котрій є виразно зазначений замір Єгови відносно сього насіння Авраама. Отже нова угода є додаток або причіпка до Авраамової угоди, так як задня частина ефоду священника була причіплена до попередньої частини його. Се далі ще попирає закінчення, що нова угода — се средство яке уживає Єгова до вибрання собі людей для свого імя, котрі то люди будуть становити частку Авраамового насіння і будуть мати участь в оправданні Єгового імя.

²⁶ Сара мала одного сина, і опісля вона умерла. Се не указує на кінець Авраамової угоди, ані на кінець Єгової організації; тому що вони не скін-

чаться. По її смерті Сара не знаходиться в образі, і, розуміється, по її смерті вона не могла приводити більше дітей. Сара умерла тридцять сім років по народженню Ісаака і три роки перед ожененням Ісаака з Ребекою; бо Ісаак був сорок років віку, коли оженився. (1 Мойс. 25: 20) Тоді по ожененню Ісаака з Ребекою, і більше чим три роки по смерті Сари, Авраам взяв собі иншу жену, котрої імя було Хетура. (1 Мойс. 24: 67; 25: 1) По смерті Сари Хетура взяла місце Сари і породила більше синів Авраамові, так як Рут, Моабитянка, взяла місце жидівки Ноемії в народженню насіння. Отже Хетура представляла Божу організацію, а не нову угоду. Вона і її сини разом представляли Божу організацію породивши інших синів по народженню сина Хлопяти.

²⁷ Авраам будучи старим чоловіком, і також Сара, будучи за старою родити дітей, Єгова створив чудо для них, спричинивши запліднення й народження сина Ісаака. Отже виходить, що ті шість синів від Хетури, що народилися сорок років по народженню Ісаака, породилися також чудесною силою Єгови. Відносно чудесного народження Ісаака: "(Яко ж написано: що отцем многим народам настановив я тебе,) перед Богом, котрий, оживляє мертвих [Авраамова сила запліднити Сару була мертва, і Бог в чудний спосіб оживив ту силу] і зове те того чого нема [як і Авраам колись не був отцем многих народів], так як те, що є [отже Бог змінив імя Авраама на Авраама, що значить 'отець многих народів', і се він зробив два роки перед народженням Ісаака]. Котрий, окрім [проти] надії, в надії увірував, що бути йому отцем многим народам, по реченному: Так буде насіння твоє. В обітуванні ж Божім не сумнів ся невірванням, а покріпшав вірою, давши славу Богові, і впевнившись, що Обіцявший здоліє й зробити." (Рим. 4: 17, 18, 20, 21) "Тим же і від одного, та ще помертвілого, народилось множество, як зорі небесні і як піску край моря безліч." — Жид. 11: 12.

²⁸ Авраам був сто років віку коли Ісаак народився, і в той час його тіло було так за добре як вмерця щодо народження дітей, як про се написано в четвертій главі до Римлян; отже сорок років пізніше його тіло було рівнож жер-

тве, єсли не більше, і для цієї причини Єгова ужив чудотворної сили, щоби Авраам міг мати шість синів від Хетури. (1 Мойс. 25: 1, 2; 1 Кор. 1: 32) Се було чудотворною силою Єгови що Ісус Христос був початий в отробі чистої дівиці і пізніше народився. Трицять років пізніше Єгова чудотворною силою породив Ісуса Христа як позатипічного Ісаака, "насіння обітниць". (Мат. 3: 16, 17) Приблизно 1900 років пізніше, а іменню, в 1914 р. "хлоп'ятко", що значить царство Боже під Христом, народилося з Божої жінки або організації, і се також чудотворною силою Єгови. Рівнож уживаючи чудотворної сили Єгови, Сион, представлений через Божу "жінку", породив і інших дітей в 1918 р., і опісля. Отже Хетура здається ясно представляє Сион в народженню інших дітей по народженню сина хлоп'яти.—Іса. 66: 7-9.

"Шість синів Хетури не були сини Ісаака, але були сини Авраама; отже сини Хетури не могли представляти тих, що отримають життя на землі і котрі тут є названі класом реституційною, тому що ті, що отримають совершенність людську, будуть синами позатипічного Ісаака. Отже закінчення мусить бути, що сини Авраама від Хетури представляли синів Бога Єгови народжених від Його організації Сиона відділені й відріжені від Ісуса Христа. Ті, що були взяті з між народів яко люди для Його ймення, не є дітьми Христа, але братами Христа і синами Божими. (Жид. 2: 11) Отже відношення Авраама до Хетури і її синів ясно представляє споріднення Бога до "інших синів" Сиона.

"Єдиний Ісус Христос є великим Посланцем нової угоди. По народженню "сина хлоп'яти", що взяло місце в 1914 р., і пізніше, т. є в 1918 р., Ісус Христос, великий Посланець нової угоди, прийшов до храму щоб чинити суд. (Мал. 3: 1) Там Єгова через Ісуса Христа, великого Посланця угоди збудував Сион, народивши найперше вірних святих, що давно помирали у вірі, і пізніше вірний останок був введений в Сион і стався дітьми Божими; і останнє зібрання є представлено через народження Хетурою шість синів, котрі є синами Авраама, представляючи синів Божих. Ісус Христос ЄДИНИЙ — "насіння Авраама" після безумовної угоди. "Авраамові ж виречені обітвання і насінню його. Не сказано: І насінням, яко про многи, а яко про одно: І насінню твоєму, що єсть Христос."—Галат 3: 16.

УСИНОВЛЕННЯ

"Се правда, що апостол каже в тій самій глові: "Скільки бо вас у Христа хрестилось, у Христа одягли ся. Коли ж ви Христові, то ви насінне Авраамове, і по обітованню наслідники." (Галат 3: 27, 29) Але питання, Як вони прийшли до Христа? Ясно, що через усиновлення. Усиновлення значить прийняти когось іншого за сина в родину. Члени тіла Христового представляють часть Авраамового насіння сям, що вони були приведені до Христа й прийняті й всиновлені в домі Божім, над котрим Ісус Христос є Гетьманом і Головою. Вони не дістались в тіло Хри-

стове через те, що вони щось роблять. Аргумент апостола в його листі до Галат є, що вповні часу Бог послав Ісуса, "щоб викупив тих, що під законом, щоб ми прийняли всиновлення. А що ви сини, то послав Бог Духа Сина свого в серця ваші, що покликає: Авва, Отче! Тимже вже більш не невольник еси, а син; коли ж син, то й наслідник Божий через Христа." (Галат 4: 4-7) Дальше каже апостол: "Бо не прийняли ви духа неволі, знов на боязнь, а прийняли духа всиновлення, нимже покликаємо: Авва, Отче!" (Рим. 8: 15) Тоді апостол ясно каже, що довершення введення в Божу родину взяло місце в часі відбудовання Сиону. "Не тільки ж (воно), та й ми самі, первоплід духа маючи, й ми самі в собі стогнемо, ждучи всиновлення, йзбавлення тіла нашого." (Рим. 8: 23) Се була ціль Божа від почину привести й інших синів через всиновлення. "Наперед признавши нас на всиновлення собі через Ісуса Христа, по благоволенню хотіння свого."—Ефес. 1: 6.

"Єгова сказав до Авраама: "В Ізааці наречиться тобі потомство." (1 Мойс. 21: 12) В часі сього заявлення Єговою Агара і її син були вигнані. (Галат 4: 29, 30) Около сорок років потім сини Хетури народилися. Ісаак—се син Божий по обітниці, котрий був типом на Ісуса Христа, насіння обітниць. Ісус, позатипічний Ісаак,—Один, а шість синів Хетури робить сім, що становить повне число божественної родини.

"Сини Хетури не могли наслідити з Ісааком 'всього що Авраам мав', але Авраам дав тим шістьм синам подарунки. (1 Мойс. 25: 5, 6) Так і члени тіла Христового не можуть наслідити нічого самі від себе, тому що Ісус Христос є той, 'котрого [Єгова] зробив наслідником всіх річей.' (Жид. 1: 2) Ісус Христос наслідив царство три і пів роки перед приходом до храму, щоб чинити суд і відбудувати Сион, і ось такий довгий час взяло нім народилися інші діти Сиона і були приведені до Божої головної організації. Отже Ісус Христос є дійсним "насінням Авраама". (Діян. 3: 25, 26) Через посередництво Ісуса Христа Його браття були взяті яко люди для Єгового ймення, і ці вірні браття стались співнаслідниками з Ісусом Христом через всиновлення, а їх наслідде залежить від певних річей, а іменню: "Сей самий Дух свідкує нашому духові, що ми діти Божі, коли ж діти, то й наслідники, наслідники Божі, а спільні наслідники Христові, коли тільки з Ним страждемо, щоб з Ним і прославитись." (Рим. 8: 16, 17) Инакше сказати, всі члени тіла є всиновлені в царський дім і стались навіки членами того дому если будуть вірні Богові, що стягає на них наруги й терпіння які впали на Ісуса Христа.

"Ймення "Хетура" є взятє із першого кореня *катер*, що значить "курити", себто, обернути в пахощі огнем. Найчастійше те слово є переложене на "палити пахощі", і також, "палити жертву"; отже ймення Хетура значить "пахощі" або "аромат". Прекрасні поетичні слова відносно приходу Ісуса Христа яко Царя і Судді до храму, звучать: "Хто сеся, що від ступу йде, наче б о-

курювана стовпами диму з мирри й кадила, з порошків в крамницях?" (Пісня Пісень 3: 6) Коли Царь їде на своїй носидьниці, то з ним співтоваришають шістьдесят одважних воєвод. (Пісня Пісень 3: 7, 8) Сини царського дому Бога є прилучені або введені в царську організацію Ісуса Христа в храмі. Отже ймя Хетура піддає думку, що інші діти Сиона по приході Царя й по народженню царства, є ті, що принесли жертву хвалення Богові, т. є овочі уст своїх, даючи подяку Його ймені, по відбудованню Сиона по 1918 р. (Жид. 13: 15) Від того часу та жертва була "безперестанна", що значить, що ворог ніколи не міг стримати її як се він стримав її в 1918 році, але по віки та головна організація співає в честь Єгови. (Одкр. 8: 3) Ті що вірно слухають Єгови й Ісуса Христа і вірно виконують їх задачі яко слуги нової угоди, є "пахощі Христові Богу". (2 Кор. 2: 15) "Диття хлопятко" народилось в 1914 році; в 1918 році, в Його приході до храму, воскресли вірні святі, що помиралі у вірі і котрі мусли попередити тих, що на землі, і потім до храму привидено вірного о-

станка на землі. Отже приняття тих інших святих до Божої царської родини було представлено через шість синів Авраамових від Хетури.

"Коли поставити всі докази св. Письма побіч фактів які перевів Єгова, тоді безперечне заключення є, що нова угода не є угода котра має до чинення з приверненням натурального Ізраїля або з якими іншими людьми до людської совершенности; але що нова угода се знаряд ужитий Єговою, щоби вибрати собі з між різних народів людей для свого ймя, і що ті так взяті і котрі докажуть їх вірність є всиновлені до родини Божої і стаються членами царського дому, або царських святих. Се заключення в жадній мірі не заперечує правди, що земні або людські благословенства придуть для людей взагалі підчас царювання Христа, але радше запевняє людвти, що Єгова буде мати вірне насіння для цієї роботи відродження або благословення людей. Нова угода є установлена і має близьке споріднення з угодою о царство. Се царство оправдає цілковито ймя Єгови.

(Продовження слідує)

ЙОГО УГОДИ

[Переложено з англ. БАШТИ з 15. червня, 1934]

"Ви ж пробували зо мною в спокусах моїх. І я завітую вам, як завітуював мені Отець мій, царство."
—Луки 22: 28, 29.

ЧАСТЬ В

ЄГОВА завітуював своємулюбому Синові, Ісусу Христу, царство, котре то царство є головною організацією Єгови, і над котрею, розуміється, Ісус Христос є Головою і Господом. У назначенім часі Богом те царство, що є "святий город" або небесна організація, цілковито посвячена Богу Єгови, сходить від Бога із неба і перебирає справи світа. Єгова уповажив Ісуса Христа, що Він міг завітувати своїм вірним братам частю або місцем в тім царстві, щоби такі вірні могли статися частю Його царської організації. Се то царство або свята організація цілковито оправдає ймя Єгови потім, як вона перше дасть свідоцтво о Його ймені. Та угода о царство є відділена і відрізнена від нової угоди, але близько звязана з нею. Перш треба бути в новій угоді, щоби можна бути у царстві.

ПРООБРАЗ

* Царь Давид був прообразом на Царя, Ісуса Христа. Будучи Жидом, Давид підлягав під закон угоду що була зроблена в Єгипті; але се було трицять і сім років по його народженню, що Бог зробив з Давидом угоду установити царство навіки. (2 Сам. 7: 1-29) Ісус Христос оголосив угоду о царство перший раз потім, як Він сказав ученикам про зроблення нової угоди. В той самий час коли Він оголосив їм, що Бог зробив з Ним угоду о царство, Ісус сказав своїм вірним ученикам, що Він завітуював своїм вірним братам, що вони будуть мати участь з Ним у царстві.

* Сорок років потім, як закон угода була зроблена в Єгипті і установлена при горі Синай, Бог приказав Мойсейові, щоби він зробив з Ізраїлем угоду в землі Моаб. "Се слова завіту, що Господь заповідав Мойсейові вчинити з синами Ізраїля, в Моабській землі, окрім завіту, що вчинив з ними на Горі Синай." (5 Мойс. 28: 69) Та угода зроблена в землі Моаб представляла угоду о царство. Угода зроблена в Моаб була средством або знарядом для приготування Ізраїльтян увійти в Канаан і служити Богу. Вона також представляла замір Єгови приготувати Його людей на землі від 1918 р. Невдовзі перед зробленням угоди в Моаб Єгова приказав Мойсейові приготувати Ізраїльтян до воєнної служби. (4 Мойс. 26: 1-4) В тім самім місці був табір Ізраїльтян коли Балак, царь Моабів, наймив Балаама проклинати Ізраїльтян. (4 Мойс. 22: 1-24: 25) Від тоді Ізраїльтяни були післані виконати присуди Єгови проти Медіанів за дражнення Божих людей. (4 Мойс. 25: 15-18; 31: 1-12) Натуральний Ізраїль в той час був у Моаб землі, котра не була назначена для їх насліддя. Так і люди Божі, взяті для Його ймя, духові Ізраїльтяни, є у світі але не є частю Його в часі коли вони є взяті в угоду о царство.

* Час і обставини які окружали в часі зроблення угоди в Моаб представляли час і обставини які окружали духового Ізраїля коли він був узятий в угоду о царство. Ціль цієї угоди була також оправдання імені Єгови. (5 Мойс. 1: 3

4 Мойс. 10: 10) В часі коли Єгова зробив угоду в Моаб. Він зачав свою владу серед своїх ворогів і задля цього Він уживав своїх типічних людей. Тоді Він був "царем в Ізраїлі" коли покоління Ізраїля були зібрані разом в землі Моаб. (5 Мойс. 33: 5) Землі на схід від Йордану були підбиті Аморітами під їх царя Сігона і через вбиття Ога, царя Базанського. (5 Мойс. 2: 24-27; 3: 1-11; 4: 47; 29: 7, 8; 31: 4) Сей край ворогів Ізраїльських посідали тоді покоління Ізраїльські, що виховували скот. (4 Мойс. 3: 13-20; Йозіа 1: 12-18) Сі оточуючі обставини знаходять рівнобіжність в подіях які перейшли від 1914 до 1918 р. в сім, що Ісус Христос був посланий в 1914 р., царювати серед ворогів Його, і тоді Він пійшов війною проти Сатани і його ангелів і викинув їх з неба. (Пс. 110: 2; Одкр. 12: 7-9) Сі й подібні собі обставини є сильними аргументами що останок був узятий в угоду о царство по 1918 році й по народженню царства, і потім як Ісус Христос прийшов відбудувати Сион.

ХТО БУВ ВЗЯТИЙ

* В часі коли угода в Моаб землі була зроблена, то Арон вже був помер і тоді ніхто не жив із тих, що вийшли з Єгипту і щоб були більше чим шістьдесят років віку окрім Елізара первосвященника, Йозіа і Калеби, сей останній був сімдесять років віку. (5 Мойс. 1: 36-39; 2 Мойс. 6: 23; Йозіа 14: 6-11) Отже виходить, що більшість із тих взятих в угоду зроблену в Моаб були "молодці", про котрих згадується пізніше в пророцтві. (Йоїла 2: 28) "Злічи мені всю громаду синів Ізраїлевих од двадцяти років і старше, по їх батьківських домах, усіх здатних до війська в Ізраїлі. Злічіть усіх од двадцяти років і старше, як заповідав Господь Мойсейові. І се синове Ізраїлеві, що вийшли з Єгипетської землі. Се перелічені сини Ізраїлеві: шістьсот одна тисяча сімсот і трийцять. І рече Господь Мойсейові: Між тими розділена мусить бути земля в наслідде, по лічбі імен." (4 Мойс. 26: 2, 4, 51-53) Хотів Калеба був тоді сімдесять дев'ять років віку, то він був почислений за молодого чоловіка сорок років, і се очевидно тому, що він був вірний Богу. (Йозіа 14: 6-11) Калеба був добрим представителем тієї класи котра також була представлена через Мардохея і Ноємію, в часі коли Господь Ісус Христос прийшов до храму щоб чинити суд. Ревність Пенегаса, сина Елізара первосвященника, робить з нього добрий прообраз на "молодців" згаданих в пророцтві Йоїла.—4 Мойс. 25: 6-13.

* Старша генерація Ізраїльтян, що була бунтівнича й нарікала, наповнилась страхом виконувати їх задачі й бажала повернути до Єгипту радше чим відперти ворогів, і через се цілковито зникла і ніхто з них не увійшов в землю Канаан. Се ті, що перелічили їх Мойсей та Елеазар при Йордані, проти Єрихону. Та між синами не було ні одного чоловіка з тих, що були перелічені від Мойсея та Арона священника, як перелічували вони сини Ізраїля в Синайському степу. Про них бо сказав Господь Мойсейові: Смертю пом-

руть вони в степу, і не зістанеться з їх ні чоловіка, окрім Калеба Ефуненка та Йозея Нуненка.* —4 Мойс. 26: 63-65.

* В часі коли Ісус оголосив угоду о царство своїм вірним ученикам, Юда, котрий був представлений через бунтівників і боязких, був відкинений геть і там він позістає. (Луки 22: 28-30; Йоана 13: 21-30) У храмі були "старці", що нарікали, знаходили помилки, самолюбні і противники,—сі не були взяті у царство, і перед такими є замкнені двері до города. Від 15. жовтня, 1932, святиня була очищена. (Дан. 8: 14; *Вартова Башта*, жовтня, 1933) Коли Ізраїльтяни полишили Синай, вони були всі в лінії до обіцяної землі, але лише мале число увійшло. Протягом періоду роботи Іллі і аж до часу приходу Господа до храму, многи духові Ізраїльтяни були в дорозі до царства, але ті, що поповнили гріх Самарії, котрі нарікали і знаходили помилки і противилися, і котрі боялися одважно проголошувати вість про Боже царство проти ворога, ті полишилися. Ті ж, що були взяті в угоду о царство мусіли доказати їх вірність аж до того часу.

ЧАС СУДУ

* Прихід Господа Ісуса до храму зазначив час Його суду. Перед тим часом суд мусів чекати, тому що справедливість була одна із "запечатаних скарбів" Єгови. В часі зроблення угоди в землі Моаб, беззаконність Аморитів була повна і час на виконання присудів проти них був прийшов. (1 Мойс. 15: 16) Так і коли Господь Ісус появився в храмі, щоб чинити суд, беззаконність "Християнства" була повна, але найперше суд Божий мусів розпочатися від дому Божого. (1 Петр. 4: 17) Порядок суду Єгового здається був ясно представлений через слідує: "І промовив: Господь зійшов від [перше із] Синай і явився [в друге] із Сеїра; засіяв [в третє] із Паран гори і прийшов із тьмами святих. З його ж правиці палав вогонь закону про їх." (5 Мойс. 33: 2) Тут гора Синай, згадана перше, красно представляє Божу святиню. "Колесниця Божа двічі десять тисяч, тисячі і знов тисячі; Господь між ними—Господь живущий у святині Синай." (Пс. 68: 17) Гора Сеїра, згадана друга зряду представляла "лукавого слугу" клясу, "чоловіка гріха", "сина погибелі". Гора Паран здається представляє клясу "вибраних старших", котра колись була в лінії до царства, бо се було в пустині Паран, що Єгова осунув невірних старших. (4 Мойс. 12: 16; 13: 26-33; 14: 1-39) Порівняй се із словами Юди: "Пророкував же про сих і семий від Адама, Енох, глаголючи: "Ось, йде Господь із тисячами святих своїх, зробити суд над усіма, і докорити між ними усіх безбожних, за всі діла безбожності їх, що безбожно накоїли, і за всі жорстокості, що говорили проти Нього грішники безбожні." Се миркачі, докорителі, що ходять по хотінню своєму; і уста їх говорять гордо, і поважають лиця задля користи."—Юди 14-16.

* В краю Моаб Єгова сказав Мойсейові, що

між тими, що зробили з Ним угоду, було багато, що не були ширі й правдиво посвячені Йому. (Мойс. 31: 16-29) Подібно і річ мала з тими, що були взяті в храм в угоду царства, потреба вимагала очищення із нещирих, включаючи і тих, що самолюбно шукали й приймали позиції старших, і котрі вперто ходили після своїх самолюбних бажань і через те не були цілковито посвячені Богу й Його царству. Там не може бути миркачів і нарікателів, противників або самолюбних або бунтівників і рівночасно перебувати в угоді о царство. Ті, що перебувають в очищенні храмі, є в єдності з Христом. Се час мира в мурах сього славного місця, і всі в сім домі мусять старатися о добро для всіх інших в нім. (Пс. 122: 7-9) Ті в угоді о царство, і що були взяті яко люди для Божого ймя, мусять поступати, рама в рама, і дбати о справи царства, і безперестанно співати хвалення Бога Єгови.

ПІСНЯ

¹⁰ Пісня—се доказ радості. Отже се було на місці, коли Мойсей яко знаряд Божий, оголосив Ізраїльтянам в землі Моаб услівя угоди там зробленої, що він зложить і заспіває пісню, що він і зробив. Ізраїльтяни мали вскорі виступити до війни й увійти в обіцяну землю. Та пісня котру він співав в землі Моаб, передсказувала далеко більше чудову пісню, що мала співати при вході Божих вибраних людей в угоду о царство. Та більше чудова пісня тепер співається. Слова тієї пісні Мойсея виходять від Бога Єгови, і Мойсей, ділаючи як слуга Єгови, висказував ці слова пісні, а іменно: "Прихиліться небеса, я промовляти буду; слухай і ти, земле, слова з уст моїх! Нехай же, як дощ, летіть наука моя, як роса промова моя, як рісні краплі на траву, як буйний дощ на билину." (5 Мойс. 32: 1, 2) Та пісня робить великий натиск на велику правду, а іменно, що головна ціль тієї угоди є оправдання ймя Єгови; що ймя Єгови мусить бути знане й вивисшене в цілій вселенній. Взиваючи до слухання всіх умово-духових ся пісня приписує всяку доброту і ласкавість Єгові, і тоді каже: "Бо ймя Господа прославляти буду: Воздайте славу Богові нашому! Він скеля: діла його звершені; всі бо дороги його справедливі. Він Бог вірний і без оман, справедливий і правдивий!" (5 Мойс. 32: 3, 4) Дальше та пісня розказує про присуди Єгови і повідомляє Його завітуючих людей як вони поламали їх угоду. "Та вони зледащили; се кошло, що перевернулось і спроневерилось соромними вчинками, від котрих далекі сини його." (5 Мойс. 32: 5, 6) Говорячи про свою справедливість і суди Єгова пригадує своїм людям, що гнів, (себто, оправдання Його ймя) належить до Нього. "Моя пімста і відплата буде того часу, як ноги їх хитати муться; день бо погибелі їх близько а що чекає їх, те вже постигає їх. Но Господь судити ме нарід свій і змилосердиться над рабами своїми, як побачить, що поникла їх сила, і не стало ні невольника ні вільного." (5 Мойс. 32: 35, 36) Тоді та пророка пісня показує, що Єгова доконає своїх присудів

своїм блискучим мечем, себто, через того кого він назначив яко Суддю всіх річей і Оправдателя Його великого і святого ймя: "Як вигострю блискучого меча мого і рука моя на суд підніметься, то відомщу ворогам моїм і відплачу ненавникам моїм."—5 Мойс. 32: 41.

¹¹ Ся пісня Мойсея сходиться якраз з спіснею Мойсея і Агнця, котра була співана коли Сион будувався і коли останок був взятий в угоду о царство. Образ сей представляє всіх членів сто сорок чотири тисячі, що включає останка на землі стоячого коло "шкляного моря", що є символом присудів Єгови, котрі то присуди тепер об'явлені останкові, якож написано: "Справедливість твоя, як високі гори, суди твої, як глибині велика; ти, Господи, спасаєш людей і скотину. Як дорога благість твоя, о Боже, коли діти людські шовку шукають у тіні крил твоїх."—Пс. 36: 6, 7.

¹² Та пісня на рівнині Моаб тепер знаходить більше сповнення в словах Більшого Мойсея, а іменно: "І співають пісню Мойсея, слуги Божого, і пісню Агнця, глаголючи: Великі і чудні діла Твої, Господи Боже Вседержителю; праведні і правдиві дороги Твої, Царю святих. Хто не убоїть ся Тебе, Господи, і не прославить імени Твого? Ти бо один святий, бо всі народи прийдуть і поклоняться ся перед Тобою; бо Твої суди об'явилися." (Одр. 15: 3, 4) Сю пісню тепер співають сто сорок чотири тисячі зібрані до Ісуса Христа в Божу святую організацію, і там співається та нова пісня, котрої лише 144,000 можуть навчитись і співати.—Одр. 11: 1-4.

¹³ Пісня Мойсея була свідомством тоді проти невірних в Ізраїлі, і та пісня співана тими, що під Більшим Мойсейом, мусить бути співана в уха тих, що показались невірними до їх угоди чинити волю Божу і яко свідомство проти них. (5 Мойс. 31: 19-22) У своїм часі присуди будуть виконані проти невірних. (5 Мойс. 32: 25, 28, 33) Присуди Єгови не є даремні ані маловажні, але напевно є найважніші. (5 Мойс. 32: 46, 47) Єгова розпорядив і постарався о присуди для природного Ізраїля, а тепер він також постарався о суд духового Ізраїля, котрий то суд бере місце в храмі. Прийшов час радості, отже час співу, тому що духові Ізраїльтяни були взяті для ймени Єгови, котрим Він дав своє ймя, зробивши їх своїми свідками, і тепер вони виступають до війни, і, доказавши їх вірність, вони скоро увійдуть у вічну "обіцяну землю". Той Більший Мойсей, Царь, є з ними, і Він поведе вірних до цілковитої перемоги і для оправдання ймя Єгови. Се—час радості Господньої і вірні були запрошені увійти в Його радість.

ВІРНИСТЬ

¹⁴ При кожній угоді, коли одна або більше сторін беруть участь, тоді мусить якась вартісна річ переходити від одної сторони до другої. Вірне виконання умови або розпорядження становить добру і вартісну річ одній стороні до другої. Єгова умовинами своєї угоди зобов'язує себе тримати й виконувати умовини її. Єгова не вір-

ний, і інші сторони цієї угоди мусять бути рівножвірними, если вони бажають приподобатись Богу й бути ужиті для Його цілей. "Знай же, що Господь, Бог твій, єсть Бог, вірний Бог, що додержує по тисячі роди завіт і ласку для тих, що люблять Його і додержують заповіді Його." (5 Мойс. 7:9) Се через вірність Єгови і через вірність тих, що Він взяв їх в угоду о царство, що Його ймя буде оправдане. (Іса. 49:7) Через цілу п'яту книгу Мойсея раджено вірно поводитись Єгови. Ті, котрих Бог признав і котрі будуть мати часть в оправданню ймени Єгови, ті будуть "Господеві присвячені". (Зах. 14:20) Поклик до царства був даний і многи відповіли на той поклик, і що були вірними до часу коли Господь Ісус Христос прийшов до храму, ті були "покликані й вибрані", і, будучи взяті в угоду о царство, вони мусять доказати їх вірність. (Одрк. 17:14) Лише ті, що будуть вірними аж до смерті, отримають вінець життя. (Одрк. 2:10) Ті ж, що були колись в ряді до царства, але не були вірними, упали. "Вони бо кождо зовсім зледащіли, діти, в яких нема вірності."—5 Мойс. 32:20.

"Мойсей був вірний у всім домі своїм", і його вірність була свідомством для всіх, що прийшли опісля. Ісус Христос є вірний у своїм царським домі; і підстава згадана в угоді о царство є, що всі члени мусять бути вірними. (Жид. 3:5,6) "Вірен, хто покликав вас, Він і зробить (се)." (1 Сол. 5:24) "Вірен же Господь, котрий утврдить вас і збереже від лукавого."—2 Сол. 3:3.

"Єгова запевнив тих, що з ним в угоді, що Він буде вірний, і що вірності вимагається від усіх тих, що були взяті в угоду. Для того тим, що були взяті в угоду, сказано: "Будьте святі, бо я святий." (1 Петр. 1:16; 3 Мойс. 11:44) Ті, що є в угоді о царство, є праведні або оправдані силою, що вони в Христі, і отримавши ризи справедливості, "праведні будуть жити вірою своєю" і вірністю.—Аввак. 2:4.

"Угода зроблена в Египті й затверджена при горі Синай, вимагала від Ізраїльтян вірності, і вони зобов'язались бути вірними умовам цієї угоди. Угода зроблена в краю Моаб була додана Ізраїльтянам, тому що Єгова знав наперед про їх упертість, бунтівництво і беззаконність між людьми Ізраїля по смерті Мойсея. (5 Мойс. 5:1-33; 31:16-30) Отже угода в Моаб була зроблена з konieczности задля вірності зі сторони Ізраїльтян, котра то вірність мала бути доказана через повне послушення до Божих заповідей. Ізраїльтяни тепер стали вибраними людьми Божими, і вони мусять доказати їх вірність если вони мали отримати Боже призначення і благословенства. "І промовили Мойсей і священники Левити до всього Ізраїля словами: Утихомирились і слухай Ізраїлю! Дня сього став еси народом Господа, Бога твого. Слухай же голосу Господа, Бога твого, і сповняй заповіді Його і встанови Його, що їх сьогодні заповідаю тобі." (5 Мойс. 27:9,10) Порівняй се з заповідями Господа Бога до тих, що були взяті в храм, а іменню: "І станеться те, коли широко слухати мете

голосу Господа, Бога вашого." (Зах. 6:15) Сі вірні одиниці стались стовпами храму Божого.

"У Писаннях не згадується нічого про жертву з зів'язат і про кроплення кровю при робленню угоди в Моаб землі, хотяй се був день нового місяця." (2 Паралип. 2:4) У божественній записці третьої й четвертої книги Мойсея священника, намет і зів'язат офіри були головною точкою, але не так при робленню угоди в землі Моаб. Се показує, що вірність є ключем цієї угоди в Моаб, і що жертва, котра представляла жертву викупу і роботу примирення Христа, не була вистарчаючою і недостаточною для тих, що були взяті як люди для Амені Єгови, если вони пішли в недолі сатанської організації і у смерті, хіба що ті в угоді були б цілковито й вірно послушні їх обітові. Іншими словами сказати, вони мусять бути вірними понад усе інше. (5 Мойс. 23:21-23) Єгова вибрав тих Ізраїльтян як людей, що мали увійти в Канаан землю, найважнішою річю для них було бути вірно послушними до голосу Єгови. (5 Мойс. 6:1-3) Пізніше Єгова через свого пророка сказав до того народу: "Так говорить Господь сил, Бог Ізраїля: Прибавляйте собі всепалення ваші до кожної жертви вашої, та й їжте м'ясо її; я бо не говорив і не заповідав отцям вашим про всепалення й жертву, як виводив їх із Египту, по дав їм таку заповідь: Слухайте голосу мого, то я буду Богом вашим, а ви будете людьми моїми; і ходіть кожною дорогою, що я вказую вам, щоб вам було добре." (Ерем. 7:21-23) Се доказує, що ті взяті в угоду о царство мусять бути послушні приказам Більшого Мойсея і що послушення краще над жертву.

"Яко дальший доказ, що угода зроблена в Моаб землі представляла угоду о царство, завважте слідує: Царство належить до Бога Єгови котре Він приготував і дав своєму лютому Синові, Ісусу Христу. Річ приналежить до царства є представлений через камінну гору, і в пісні яку написав і співав Мойсей в Моаб землі, по приказу Єгови, там перший раз в Писаннях Єгова є названий Скалою. Він—Скала, і всі діла Його звершені. Він—Царь предвічності. (Ерем. 10:10) Він є велика Пристань і охорона своїх людей. (5 Мойс. 32:4, 15, 18, 30, 31) Єгова вразно є названий в 5. книзі Мойсея як Царь. "І він був цар Ізраїля, як збирались голови народу, всі покоління Ізраїля." (5 Мойс. 33:5) Се показує, що вірний останок є уведений в угоду о царство по вибранню святих Єгови до Нього в храмі.

"У Другій Книзі Мойсея Єгова зробив обітницю Ізраїльтянам на підставі їх вірності до угоди зробленої з ним коли Він вивів їх з Египту, і каже: "І будете в мене ви царством священним, народом вибраним." (2 Мойс. 19:6) Але поучення щодо будучого царя Ізраїльського є виразно подані в 5. Книзі Мойсея: (17:14-20; 28:36) Головні точки які мали виконати ті, що мали стати остаточно членами царського дому Єгови, мусять цілковито бути послушні Більшо-

му Мойсейові, і тут нема іншого виходу.— Діян. 3:23.

ПОДРУЖЕ

"Закон який кермував подружжям є зазначений в 5. Книзі Мойсея в угоді Моаб землі, і в жадній іншій книзі Писання. (5 Мойс. 25:5-10) Один текст зазначений в Біблії який відноситься до закону подружжя є відносно царського покоління Юдиного в користь царя який мав вийти з того покоління. (1 Мойс. 38:1-30; Рут, голова перша до четвертої) Очевидно, що закон подружжя відноситься до царства, з котрим то законом останок Єгови мусить числитися в сповненню пророчого образу зробленого через Ноемі і Рут в принесенню овочів царства і в гармонії з угодою о царство.

ЙОГО ІМЯ

"При угоді в Моаб землі ймя Єгови має передне місце. Перед зробленням угоди в землі Моаб визов про ймя і найвисшність Єгови не був зрозумілий; так і перед відбудованням Сиону і взяттям останка в храм Божі вибрані люди не розуміли великого визову про ймя й найвисшність Єгови. "Тільки Господь не дав вам серця, щоб пізнати, і очей, щоб бачити, і ушей, щоб чути, аж до сього дня." (5 Мойс. 29:4) Коли Царь вступив на свій престіл, і вірний останок був зібраний до нього в храмі, вони побачили перший раз великий визов даний Єговому йменню, і потім вони є знані як 'охочі в день Його потуги', і вони радуються звіщати про ймя Єгови. "В день потуги твоєї буде нарід твій готовий у сьвятій оздобі; з лона зарева раннього спаде тобі роса молодості твоєї." (Пс. 110:3) Страх перед тим великим і страшним йм'ям є конечний, щоби бути вірним.—5 Мойс. 28:58.

"Пісня про суд співана Мойсейом при робленню угоди в Моаб землі виставляє наперед ймя Єгови і показує, що воно мусить бути проголошене широко вірними свідками Єгови, і про котрих записано: "Бо ймя Господа прославляти буду: Воздайте славу Богові нашому!" (5 Мойс. 32:3) Єгова визволив своїх поневолених людей в 1919 році з неволі організації Сатани, і се було представлено через угоду в Моаб. Божі завітуючі люди були розкинені і переслідувані, повстримані в їх роботі, і се доконано руками ворога. Єгова не визволив їх ради останка, але ради свого власного ймя і щоби стримати наругу ворога проти святого ймя. В доказ сього є написано: "Я сказав би: Розсію їх і зроблю кінець їх пам'яті між людьми! Коли б не пиха ворогів їх, та коли б вороги їх, побачивши се, не мовляли: Не Єгова зробив все се, а потужна рука наша!" —5 Мойс. 32:26, 27, А.Л.В.

"При робленню угоди в Моаб і перед тим нім вони перейшли ріку Йордан до Канаан, Єгова висказав свій замір вибрати одно місце для свого дому або храму і там покласти своє ймя. В сім Єгова представив і предсказав, що коли Сион відбудується і останок буде зібраний до храму під Ісуса Христа і коли Бог покладе своє ймя,

тоді всі жертви хвалення мусять бути після правил тієї організації і через Його організацію, а не після кожного чоловіка вибагань або бажань. "А пійдете на те місце, що вибере Господь, Бог ваш, з усіх ваших поколінь, щоб там поставити ймя своє, і там пробувати; і будеш туди вчашати. І туди будете приносити всепалення ваші і заколювані жертви ваші і десятини ваші, і жертву приношення рук ваших, і обітничі ваші і добровільні жертви ваші, і перваки вашої скотини буйної й дрібної." (5 Мойс. 12:5, 6) Робота Єгови мусить бути виконана після правил Його організації. "Не годиться вам робити всього, як тепер ту робите, що кому здається правим перед очима Його." (5 Мойс. 12:8) Декотрі одиниці що були привидені в Сион і помазані не могли побачити потреби цілковитого послухуства до інструкцій приходячих через Божу організацію. Вони не оцінюють факту що Господь Ісус є головою в Сионі і що інструкції приходять від Нього. Ті зарозумілі одиниці вперто роблять те, що їм здавалось правим перед очима їх, і се противиться приказам Господнім. (5 Мойс. 12:8) Ймя Єгови можна шанувати лише через виконання Його волі, а не поступати після волі якогось чоловіка. (5 Мойс. 26:1, 2; Прип. 3:5, 6) Оправдання Єгови є возвеличене яко найбільша важна справа, і та часть яку останок має в оправданню святого ймя є показано в законі відносно подружжя, що було пізніше показано і записано в книзі Руті, значіння чого Бог об'явив своєму останку потім, як вони були приведені до храму і в угоду о царстві.

"Ті всі що отримали признання Єгови яко Його вибрані люди мусять затримати їх невинність до Нього. Сю то саму річ Динвол сказав що чоловік не може зробити; але вірні докажуть, що вони можуть се зробити. Пісня Мойсея в Моаб землі возвеличує ймя Єгови. В ній є заявлена невинність Єгови, Його святість і Його гідність пошани: "Він скеля: діла Його [включачи останка взятого для Його ймя] звершені." (5 Мойс. 32:4) Всяка неправність, беззаконство або зіпсуття зі сторони визнаних людей Божих не може бути приписана Єгові, але муситься сказати про всіх таких, що "вони [вибрані старші вперто чинять у свій власний самолюбний спосіб, той "чоловік гріха" "син погибелі" кляса] зледащили; се коділо, що перевернулось і спроневерилось соромними вчинками, від котрих далекі сини Його." — 5 Мойс. 32:5.

"Єгова не буде терпіти беззаконства, крикунів, або нарікання із сторони тих, що були введені в угоду о царство. Се було представлено через пісню відносно Моаб угоди, у котрій Господь сказав про беззаконників: "І промовив він: Заховаю лице моє від них, побачу я, як кінець їх буде; вони бо коділо зовсім зледащили, діти, в яких нема вірності. Вони завдали мені жалю своїм Не-Богом, розгнівали мене своїми марностями: тим то завдам і я їм жалю ненародом, народом безумним завдам їм горя." — 5 Мойс. 32:20, 21.

"Ті що будуть мати часть в оправданню ймя

Єгови мусять затримати їх невинність взглядом їх, і тому написано: "Ти ж мусиш бути звершеним перед Господом, Богом твоїм." (5 Мойс. 18: 13) Єгова не дасть перемоги своїм вибраним людям тому що вони гідні її, ані за їх природну праведність або вироблену, але задля оправдання своїх висказаних обітниць і свого імя.—5 Мойс. 9: 4-6.

ОДИН ЄГОВА

²⁸ Ті взяті в угоду о царство тепер зачали оцінювати правду, що є лише один Єгова Бог; а многи інші, що називають себе синами Божими, є заплінені до цієї великої правди. Всеннішність Єгови є стверджена в угоді Моаб, і се ті, що знаходяться в тій угоді о царство, що возвеличують сю велику правду тепер. "Нема над Бога Ізрайлевого, що несеться на небесах тобі на поміч, і в славі своїй на облаках. Твоя пристань Бог предвічний, і ти на руках його вічних; і він жене ворогів твоїх перед тобою і рече: Нищ їх!" (5 Мойс. 33: 26, 27) Ті, що бажають, можуть вибрати собі іншого бога, але вірні будуть цілковито посвячені Богу Єгови. Єгова тепер взиває майбутніх богів ворога, щоб вони відкрили себе. Сю правду Він велів Мойсейові голосити, і ось прийшов час на полагодження цього визову і Божі вибрані люди мусять голосити про Його присуд.

²⁹ Нема кільканацять Єговів, котрі б мали кожний з окрема свою волю і відмінну роботу. Є лише один Бог. Останок тепер бачить і оцінює їх Богом даний привилей проголошувати імя одного й правдивого Бога Єгови, і се вони роблять з великою радістю в серцю. Як се було сказано до натурального Ізраїля в Моаб землі, так і тепер Більший Мойсей, Ісус Христос каже до духового Ізраїля зібраного до храму: "Слухай Ізраїлю: Господь, Бог наш, єдиний Господь! І мусиш любити Господа, Бога твого, всім серцем твоїм і всією душею твоєю і всією силою твоєю. І слова сі, що я заповідаю тобі сьогодні, мусять бути в серці твому." (5 Мойс. 6: 4-6) Правдиві й вірні святі поклоняються одному правдивому Богу, і се є перша заповідь, себто перша щодо часу, і найважніша, як про се Ісус заявив. (Мат. 23: 29, 30) Ся перша заповідь стала частю угоди о царство. Єдиному Єгови треба кланятися понад усе інше. (5 Мойс. 6: 1-8) Люди взяті з між народів для Його імя мусять бути святістю для Єгови, означуючи, що вони були цілковито посвячені Богу Єгови, і що вони не будуть спокушувати Єгову, ані вони не будуть годитися з ворогом і його організацією, тому що Єгова не буде терпіти ім.—5 Мойс. 6: 16; Мат. 4: 7.

³⁰ Річи які були наложені на натурального Ізраїля через угоду в Моаб тепер мусять виконувати ті, що є в угоді о царство, а іменно вони мусять служити Єгови з радістю в серцю, а не з наріканням, інакше клятва впаде на тих, що не служать Йому властиво. (5 Мойс. 28: 47) Жертва для Нього мусить бути без казни; отже не можна погоджуватися або мішатися в річи й

практикування диявольської організації із роботою Єгови, такі річи як почитання чоловіка, що є "гріхом Самарії". Очевидно Божий замір є, що Його люди мусять свідомо, охоче й радісно бути цілковито посвячені Йому. (5 Мойс. 16: 21, 22) Служба Єгови мусить виконуватися в місці де Він поклав своє імя, що значить в Його організації, котрої Ісус Христос є головою. (5 Мойс. 16: 10-17) Всякий що думає, що він є в лнії до царства й вперто йде своїм власним шляхом і не зважає ані не ходить із Божою організацією, той ломить се право царства.

³¹ Десятина, що є десята часть, символічно представляє все що хтось посідає і що мусить бути віддане на службу храму і мусить бути представлена в місці Його імя, себто, в Його організації. (5 Мойс. 26: 1-19; 12: 6; 14: 22-29) "Принесіть всі десятини в кокомори в святині щоб у мойму домі було що їсти, та хоч тим вистребуйте мене, говорить Господь сил небесних: чи тоді не повідчиню я вам отвори небесні й не пошлю вам благословення над міру?" (Мал. 3: 10) У храмі Божім, в місці Його імя, мусить бути єдність в служенні Його імени. (5 Мойс. 12: 5-18; 16: 1-17) Ті задля котрих та нова угода є установлена були зібрані в храм і взяті в угоду о царство і є в єдності з Христом, і вони всі далше повинні бути в єдності й вірно служити Йому. На думки одиниць і на їх бажання неможна звертати уваги. /Ставши членами Божої організації, особистість створіння зникає і всякі думки їх проти Божої вираженої волі є мильні. Першу річ на яку треба зважати, то се на волю Божу, і всі в угоді о царство мусять радісно й гармонійно і послухно відповісти на Його волю. Ті, що ввозьмуть інший напрям, і тим самим беззаконний шлях, напевно будуть забрані геть із царства. Лише ті, що затримують їх невинність, перебувають в єдності і вірності в Христі, будуть сняти наче сонце підчас коли інші будуть забрані геть. (Мат. 13: 41-43) Їх все мусить і буде посвячене цілковито Єгови.

ЙОГО ПРОРОК

³² Се було в Моаб землі, що Мойсей вперше розголосив обітницю Єгови розбудити Пророка на котрого Мойсей був лише типом або тінею. (5 Мойс. 18: 15-19) Не скорше аж поки останок був уведений в храм, ся велика правда була відкрита їм, що один Ісус Христос є великим пророком передсказаний через Мойсея. (Гляди *Вартова Башта*, 1933, сторони 115-120) Першенство Єгового пророка було передсказане в словах записаних в 5. Книзі Мойсея відносно угоди зробленої там. (5 Мойс. 34: 10-12) Отже ті, до котрих Більший Мойсей був висланий, мають далеко більшу відвічальність чим люди натурального Ізраїля. Останок, будучи поінформований о великій визові який має бути полаганий, і будучи в угоді о царство, вони не можуть годитися з жадною частю сатанської організації, але що останок мусить без застереження і абсолютно посвятитися і бути послухним Єгови і Його великому Пророкові. Більший Мойсей

приготував дорогу перед Ёговою, тоді негайно прийшов до храму і зібрав до себе святих Ёгови, і тоді привів до угоди о царство тих, що до того часу доказали їх вірність. Потім Більший Мойсей, Ісус Христос, яко знаряд Ёгови зачав відкривати останкові значіння пророцтва, і вони мусіли вибирати між великим Пророком і Слугою Ёгови або слугами Диявола і його представителів. Многі думають, що вони представляють Бога але відійсности є послідователями і знарядом Сатани. Як колись многі з натуральних Ізраїльтян стались невірними, так і тепер є такі, що були в лінії до царства, стались невірними, і сі невірні не хотять слухати Великого Пророка. Ті що є в лінії до царства і котрі відмовляються служити Христові цілим серцем і в послуженстві, прийдуть до нещасного кінця.—5 Мойс. 18: 13-19; Діян. 3: 19-23.

"Смерть Мойсея не відобрала провідництва від Ізраїля, тому що Йозія наступив по нім і провадив Ізраїльтян до Канаан. Відносно угоди царства, що була представлена через угоду в Моаб землі, не побідиме провідництво через Ёгового великого Пророка, Ісуса Христа, є запевнене для останка. Сим вірним одиницям є цілковито і вповні запевнено, що если вони будуть перебувати в храмі і вірно і радісно слухати Божого і великого Пророка, то вони отримають цілковиту перемогу на славу Ёгового імені. Ся перемога не прийде через се що вони роблять, але ся перемога Ёгови буде дана їм через Ісуса Христа яко Його великого знаряду і на славу і оправдання Ёгового великого імені.—1 Кор. 15: 57.

"Ісус Христос, Більший Мойсей, провадить суд в храмі після волі Божої. Він обіцяв, що ті, що були взяті в угоду о царство, будуть сидіти з Ним і судити дванадцять родів Ізраїля. Се значить, що в першій мірі ті з котрих складаються духові Ізраїльтяни, себто, народжені з духа, із котрих царський дім є вибраний. Із цієї обітницї Господа можна розумно заключити, що вірні воскресші святі, зібрані в Сион найперше

мають часть в суді, подробиці чого не відкриті нам. Отже питання є, чи ті, що остались на землі, т. є вірний останок, мають часть в тім суді? На се питання Писання відповідають: "Тимже ні про що перше часу не судіте, доки прийде Господь, котрий висвітить сховане в темряві і виявить думки сердець; а тоді похвала буде кожному від Бога." (1 Кор. 4: 5) Господь, великий Суддя, прийшов, і Він спричинив, що вірні, котрі були взяті в угоду о царство засіли з ним в небесних місцях, себто, в храмі. Отже се час суду, і здається ясним є, що робота останка на землі відносно суду є проголошувати написані присуди Ёгови, і сим чином вони мають часть у судженні. Ім'я Ёгови мусить бути тепер знає; Його пімста мусить бути проголошена; але се й не вірному останку, з котрого складається Ёгого свідки, є дозволено проголошувати ці присуди. Останок не має давати вироку про ніяку вину або про невинність жадної одиниці, але вони мають проголошувати закон або правила суду Ёгови, котрі відносяться до послужних і до не послужних. В сей спосіб сі в угоді о царство мають часть в роботі судження після волі Господа. Присуди Ёгови є вже написані, і Його святим зібраним до Ёвого припоручено проголошувати ці присуди, що вони мусять робити. Се вони роблять з пісню хвалення, і Ёгова любиться їх вірністю у виконанні їх задач в сім взгляді. Відносно сього є написано через Божого пророка: "Бо Господь любить своїм народом; він украшає смиренних спасенням. Да торжествують праведні у славі, радуються на ложах своїх! Славославля Богу в устах їх, і обосторонь гострий меч у руці їх, на одмщенне народам і кару племенам; щоб царів їх у кайдани забити, і дуків їх в залізні пута закувати; сповнити над ними суд написаний. Така слава для всіх угодників Ёгого. Хваліте Господа!" (Пс. 149: 4-9) Ёгова відкриває своїм вірним свою волю відносно них.

(Продовження слідує)

ЙОГО УГОДИ

[Переложено з англ. БАШТИ з 1. липня, 1934]

"Довірність Господня для тих, що Його бояться, а зановіт Його на те, щоб звістити їм."—Пс. 25: 14.

ЧАСТЬ 7

УГОДА Ёгови—се Його воля або виражений замір в Його Слові у котрім є зазначені средства які Він уживає щоб установити свою волю. Його воля не є Його "план", тому що се не булоб згідним для Всемогучого робити план. Його замір на певно буде доконаний, і Він вибирає средства для виконання того ж. Забір Ёгови є таинний, і через се захищений від усіх сотворінь котрі не добачають мало-значности чоловіка і доброти і найвишности Ёгови. Чоловік, що не боїться Бога, не може властиво оцінити споріднення сотворіння до Сотворителя. Стояч не зна-

чить лише пошана, честь і поважання Бога. Се значить більше чим те. Чоловік, що зрозуміє, що Бог є всемогутній і що Він не може признавати того що є несправедливе, і котрий пізнає і оціняє що всі люди несовершенні і не можуть стати перед Богом і жити, такий чоловік починає боятись Бога, і се є початок мудрости. Він мусить мати певне знання про Бога нім він може зачати набувати мудрости. Чоловік, що боїться Бога, бажає пізнати Його волю і тоді чинити її. Чим більше він вчиться, тим більше він пізнає, що сотворіння є упавші і не можуть стати перед

великим Сотворителем. Тоді він постійно росте в божественній страсі. У сім стані ума чоловік може вчитися і вибрати добру дорогу. "Хто такий чоловік, що боїться Господа? Вкаже він дорогу йому, котру вибрати має." (Пс. 25: 12) Такі то покірного ума й послушні одиниці перебувають в страсі Божому, шукають пізнати Його, і Бог відкриває їм свій замір або свою угоду. Чоловік що думає про себе високо не боїться Бога і тому не може оцінити ані розуміти Божого заміру або угоди. Отже Бог обіцяв, що Він покаже свою угоду для тих, що бояться Його. Сю обітницю Він дотримав, як доказують достаточні факти.

Ізраїльтяни бачили объявления Божої сили коли Він випровадив їх із Єгипту. Від часу до часу Він показував їм силу і свою ласкавість, але лише мале число Ізраїльтян мали властивий страх і посвяту до Бога Єгови. Се було на рівнені Моаб що Бог велів сказати до Ізраїльтян: "Бо Єгова, Бог ваш, се поломає жерущу." (5 Мойс. 4: 24, *А.Л.В.*) Для тих, що нова угода була установлена, і котрі були введені в угоду о царство, апостол повторяє ці слова: "Бо наш Бог—огонь пожираючий"; і для цієї самої причини апостол додає: "Маємо благодать [вдячність і чистоту серця і посвяту Богу], котрою треба нам служити до впадоби Богу з шанобою і страхом." —Жид. 12: 28, 29.

Ізраїльтяни в Моаб землі були типічними людьми, а духові Ізраїльтяни взяті з між народів для імени Єгови, є позатипічними людьми, для котрих права Єгови, виголошені для керування Його організації, є незломані й незмінні. Сим божественним правам мусить повинуватися, і горе тому, що занедає або відмовиться бути послушним. (5 Мойс. 28: 58) Воля Єгови, отже Його угода, не лише є виражена але тепер відкрита для тих в угоді о царство, що вірно і радісно служать тому царству.

"Як Господь промовив до натуральних Ізраїльтян у Моаб землі, так тепер Він говорить до тих, що в угоді о царство: 'Тайні річі [не відкриті ще] належать до Єгови, нашого Бога, а річі відкриті належать до нас і наших дітей, єсли сповняти мем всі слова сього закону.' (5 Мойс. 29: 29, *Рот.* з боку) Бог Єгова не вимагає від своїх дітей, щоб вони робили неможливі річі: "Бо ся заповідь, що заповідію її тобі сьогодні, вона не тяжка для тебе і не далека від тебе. Ні! Слова сі дуже близько в тебе, вони в устах твоїх і в серці твоєму, щоб спевняти їх. Дивись, я сьогодні поставив перед тобою життя й добро, смерть і лихо." (5 Мойс. 30: 11, 14, 15) Отже збільшена відвічальність паде на всіх тих, що були введені в угоду о царство, і сконечности в умовинах угоди є заключені прокляття для всіх тих, що добровільно стають непослушні. (5 Мойс. 27: 1-8, 13-26; 28: 15-68; 29: 16-29) Слова прокляття або кари не були виповіджені в тій цілі, щоб настрахати кого до послушенства, але щоб остеречи що треба оминати. (5 Мойс. 28: 58) Єгова вибрав собі людей для свого власного й святого імя, і не може ані не дозволить

диявольські організації опоганити їх і в той самий час перебувати далі в організації Сатани. В сім згляді Він зсилає свої благословенства на тих, що слухають Його із чистого серця. (5 Мойс. 30: 1-10) Такі прокляття мали бути виголошені на Ізраїля з гори Ебаль, що значить "неплідний"; а благословенства з гори Геризім, що значить "скалистий", себто Велика Скала, від котрої всі благословенства пливають.

Сей факт, що Єгова так виразно зазначив прокляття і благословенства в угоді в Моаб землі, показує, що Він не лише дасть повне знання відвічальності тим, що є в лінії до царства, але що Єгова також пояснить вірним предмет відносно "дукавого слуги" кляси, як і також відносно "вірного й розумного слуги" кляси, відкриваючи їм виразну різницю між ними. Та не лише те, але Він велить гріхи "дукавого слуги" одважно голосити через Його вірних свідків на землі: "Клич грімко, не вдержуйсь, підніми голос твій, мов труба, і вкажи мойму люду беззаконня його, й дому Якововому всі гріхи його." (Іса. 58: 1) Великий Суддя, Ісус Христос, засів тепер судити, і ті зібрані до нього й в угоді о царство мають участь в сій роботі тим, що вони проголошують присуди, котрі були написані. (Пс. 149: 5-9) *Вартова Башта* не може виповнити вірної служби для Господа єсли б вона не звертала уваги на "чоловіка гріха", "сина погібелі" і на Божі права відносно того ж, і також на мильний шлях тих, що служать Божим людям задля самолюбних цілей, як на пр. "вибрані старші" кляси. *Вартова Башта* не виголошує сих правд в цілі критицизму або щоб висмівати людей, але лише ради імя Єгови в послушенстві до Його приказів.

В часі вступлення в угоду через жертву, кожний згодився бути послушний волі або приказам Божим, і на сей факт мусить звертатися увагу Його людям. Се запевнення є стверджено словами Господа Бога які Він висказав в Моаб землі. (5 Мойс. 6: 6-9; 11: 18-21; 27: 1-8) Угода зроблена в Моаб вимагала, що умовини й правила її мали бути перечитані прилюдно Ізраїльтянам в місці (організації) вибраним Єговою. (5 Мойс. 31: 10-13) Ось так предсказано, що правила відносно угоди о царство мусять пригадувати людям Божим, щоб вони пізнали вимоги того ж. "Тим подобає нам більше вважати на те, що чували, що іноді не відпасти." (Жид. 2: 1) "Тим і не занехую завжди пригадувати вам сі річі, хоч ви й знаєте, і утверджені у сій правді." —2 Петр. 1: 12.

У минулім часі святий дух був потішителем і помічником для Божих людей, і ті браття, що малиб посідати духа Господнього, ділали як учителі посвячених; але тепер, відколи Господь Ісус Христос прийшов до храму, Бог Єгова і Його Великий Пророк, Ісус Христос, є Учителями, і вони не є вже більше відопхнуті на бік, але їх ясно бачуть вірні, і вірні отримують знання й виробування зі Слова Божого окритого їм через Голову організації храму. Роблячи угоду в Моаб, котра представляла угоду о царство, земля

нік і небеса були покликані бути свідками того ж! (5 Мойс. 30: 19) Се показує що угода о царство і справи приналежні до нього мусять бути проголошені на землі іншим чим тим, що в угоді, щоби вони могли знати що має прийти. Се угода або ціль Єгови що мусить бути проголошена, і ніхто не може додати ані відоймати від висказаного заміру зазначеного в Його Слові.— 5 Мойс. 4: 2; 12: 32; Одкр. 22: 18, 19; Прип. 30: 6.

* Отже теперішній час—се день добровільної постанови, із повною відвічальністю положеною на тих, що були введені в угоду о царство. (5 Мойс. 11: 26-28) Се для тих, що тепер вірно і радісно служать Богу в храмі котрим Єгова відкриває свої тайни, о скільки ті тайни мають бути відкриті. Пізнавши ті тайни, себто діставши ви розуміння Божих замірів відносно тих що в храмі, кляса царства або громада мусить йти і проголошувати їх іншим.

ОСТАНЕК УВЕДЕНИЯ

* Се тоді коли святі Єгови були зібрані разом до нього в храмі і коли нова угода була установлена для них, і коли Сион породив своїх 'других дітей', що останок Божих людей на землі був уведений в угоду о царство. Се було представлено словами висказаними до Ізраїля в Моаб землі, а іменно: "Утихомирись і слухай Ізраїлю! Дня сього став еси народом Господа, Бога твого." (5 Мойс. 27: 9) Єгова тоді розділює своїх людей від інших задля сього, "Що ти приступив до завіту Господа, Бога твого, що під клятвою установляє Господь, Бог твій, сьогодні з тобою про те, щоб поставити тебе сьогодні своїм народом, а він щоб був Богом твоїм, як сам обіцяв тобі і як він клявся батькам твоїм, Авраамові, Ізаакові і Яковові." (5 Мойс. 29: 12, 13) Ось так Єгова показує що люди взяті з між народів в угоду о царство були взяті для виконання Його замірів, а іменно, щоби вони були вжиті для оправдання Його імені. Він привів сих до храму, поклав на послушних одіжжю спасення і ризи справедливости щоби їх можна було вповні пізнати яко людей Божих в Його справедливий організації, зібраних до Нього після Його заміру. "І заповів нам Господь сповняти всі ці заповіді, щоб ми боялись Господа, Бога нашого, нам на добро по всякий час, щоб нас держав при життю, як воно тепер єсть. І буде се праведність наша, як сповняти мемо всі ці заповіді перед Господом, Богом нашим, так як він заповідав." (5 Мойс. 6: 24, 25) Для потіхи тих, що є в угоді о царство, і котрі пильно стараються бути послужними Божим заповідям, він каже: "О, блажен еси, Ізраїлю! Де такий нарід, як ти, що спас тебе Господь, щит поміч твоєї і меч слави твоєї? Вороги твої будуть підобрюватися тобі, а ти ступати меш по горах їх."—5 Мойс. 33: 29.

* Останок в угоді о царство є "вибраний" Єговою. (5 Мойс. 4: 7, 8, 20, 32, 38) У минувшім часі вони не були народом, але тепер, будучи вибрані і помазані, вони стались людьми Єгови для Його імені. (1 Петр. 2: 9, 10) Вибрання сих, і введення їх в угоду царства не можна завдя-

чувати жадному само-оправданню але завдяки вірності Єгови до Його угоди, і задля оправдання Його слова і імені. Вони були взяті для Його імені і признані за їх вірність і послушенство. Упадок Божих визнаних людей котрі були покликані і котрі упали муситься прийняти яко остерогу, що "Хто думає стояти, нехай глядить, щоб не впав."—1 Кор. 10: 12, 13.

* Ізраїльтянів Господь провадив через сорок років, і тому вони не були несвідомі. Так і в 1919 році, останок не був несвідомий, але був запізнаний з Божими минувшими учинками відносно вірних як і також бунтівників протягом періоду приготування дороги перед Господом; і се було представлено через Моаб угоду.—5 Мойс. 11: 1-9.

* Єгова через Моаб угоду, себто, угоду вірности предсказав, що Він дасть останкові нове імені, і що вони мусять бути святими людьми цілковито віддані службі Єгови і служити Йому вірно. (5 Мойс. 26: 18, 19; 28: 10) Останок мусить знати в сей день [себто в день Єгови] що Єгова є Бог; отже вони відвічальні за розголошення сих великих правд і вони мусять бути в повній послушності Богу в несенню свідчення о правді. (5 Мойс. 4: 39, 40; 29: 5, 6) Послушенство запевняє їх, що вони позістануть "в країні живих". (5 Мойс. 5: 33; 11: 21) В угоді зроблений в Моаб робиться натиск на вірність. Отже вона властиво називається угода вірности.

* Велика доброта Єгови і Його ласкаве розпорядження для останка є знане в угоді вірности. (5 Мойс. 8: 2-5; 29: 5, 6) Він там ясно зазначає, що останок колись у неволі в організації Сатани буде в повній визволеній і повернений до Бога і буде зроблений частию Його святої організації. (5 Мойс. 30: 1-8) Лише вірні перебувають в привилеї служби, і привилей яким колись тішились ті, що стались невірними, перейшов до вірних; і се було предсказано в угоді вірности. (5 Мойс. 32: 21) В гармонії із сим Ісус сказав приповідь про таланти.—Мат. 25: 14-30.

* У тій угоді в Моаб Бог дививсь на час коли Він введе для себе дітей, що були представлені через Естер і Рут, і що та кляса представлена через них буде включати останка царства; і тепер можна бачити, що Бог сповнив сей прекрасний пророчий образ.—5 Мойс. 29: 14, 15; 32: 43.

ВИМОГИ

* В тій угоді в Моаб Єгова предсказав свої вимоги від останка. Вони мусять бути відділені люди і не приставати до світа.—5 Мойс. 12: 29-32; 16: 21, 22; 18: 9-14.

* Вони не можуть поповняти перелюбства; а перелюбство духових Ізраїльтянів головню значить неправне сполучення з сатанською організацією. Сього не можуть робити Божі люди. Вони навіть не можуть дотикатися нечистої річч, себто сатанської організації. (5 Мойс. 22: 13-20) Вони не можуть годитися зі світом, але мусять бути цілковито посвячені Богу і Його царству.—5 Мойс. 7: 1-5; 12: 1-3.

* Вони не можуть вловати на світську поміч,

але мусять давати правду всім що бажають її. (5 Мойс. 15: 6) Вони мусять затримати їх невинність до Бога що буде випробуване через їх згідне хвалення Єгови або зневаження Його святого імені. (5 Мойс. 29: 24-28) Єгова розложив празник перед своєю царською організацією, і вірний останок сидить із Ісусом Христом при столі і є співучасником того празнику, і тому мусить споживати лише чисту поживу що приходить зі стола Господнього, а не шукати за річками, що походять від людей. (5 Мойс. 14: 1-21) Вони мусять вірно перебувати в умовах віковичної угоди відносно святості життя. (5 Мойс. 21: 1-9) Між людьми останка в храмі не може бути несправедливості, ошукаництва, ані діл безовочних. (5 Мойс. 25: 11-16) Між ними не може бути опозиції або ошуства але шляхотність до бідних і помагати одні другим.—5 Мойс. 22: 1-8.

5. оденсе
 "Ті що були взяті в угоду о царство не мусять відзначувати себе. Вони не мусять ставатись жінками, ані вони не потребують носити невластивої одєжи шоби звернути на себе увагу. Вони мусять віддати славу Єгови. (5 Мойс. 22: 5-12) Всі вони мусять прийти до стану єдності в Єговій організації і бути послухними інструкціям Божої організації, котрі то інструкції виходять від храму. Будучи в єдності, вони будуть мати довіру один до одного і будуть старатись робити добро один одному. Дальші докази що кожний мусить бути послухний приказам, які виходять з храму: вони не мають більше робити 'для кожного чоловіка те, що є правим в його власних очах', але поступати після порядку і виконувати роботу приписану їм, приносячи їх хвалення Єгови. (5 Мойс. 12: 8-14) Нехай же всі з останка тепер вважають шоби їм не уясти з причини їх гордості або бажання йти за їх власними ідеями щодо того, як виконувати Божу роботу. Службу Єгови муситься виконувати в Його вибранім місці де Він поклав своє імя, що є Його храм організації. Ту службу муситься виконувати постійно і вірно і в назначений спосіб. (5 Мойс. 12: 18-28; 14: 23-27; 26: 1-3) Свитиня зіставши очищена, останок мусить перебувати в цілковитій єдності. Останок мусить мати велику одвагу в проголошенні правди. Ісус Христос будучи великим Свещеником Єгови, зсилає благословенства на тих, що в угоді. (5 Мойс. 33: 6-29) По якомусь часі вони були приведені в угоду, а по 1926 р., настав час благословенств. (Дан. 12: 12; гляди *Вартову Башту*, 1929 р. стр. 375, *англ.*) Вірний останок буде мати цілковите довіре в Єгову і не боятись ворога; бо Єгова є їх прибіжником.—5 Мойс. 33: 26-29.

"Що останок мусить тепер знати і пильно голосити присуди Господні, то пята книга Мойсея, написана відносно Моаб угоди, виразно відкриває лукавого слугу і містить в собі виразні пророцтва відносно "лукавого слуги" і що "лукавий слуга" кляса буде втікати перед ворогом і попадеться в неволю. (5 Мойс. 32: 15-27, 30, 31) Єгова буде судити їх. (5 Мойс. 32: 34-38; Зах. 14: 2) Угода вірності таких показує,

що вірний останок не буде мати нічого спільного із "лукавим слугою" клясою, але буде оминати їх і відмовиться вхходити в суперечку з ними.—5 Мойс. 33: 11.

ВІЙНА

"Єгова дав приказ тим, з котрими Він зробив угоду в Моаб, шоби вони воювали Амалакітів і Канаанців, представляючи сим, що вірний останок мусить тепер наступати війною проти тих що тепер стоять у святім місці і котрі є ворогами Бога. (5 Мойс. 20: 10-17) Такі вороги фальшиво й зводниче кажуть, що вони представляють Бога, і тому їх муситься строго відперти назад і відкрити їх правдою. (5 Мойс. 7: 22-24) Єгова дав інструкції до війни й спосіб воювання в якій мусили воювати Його типичні люди. (5 Мойс. 20: 1-20) Останка навчено в справах війни проти ворога, і, вповаючи на Бога, вони мусять одважно поступати після інструкцій даних їм Господом. (5 Мойс. 7: 22-24) Вірний останок, будучи в армії Господній, не має боятись нападу сучасних озброєних ворогів, представителів Сатани. (5 Мойс. 7: 17-21) Вірні будуть далі наступати на опозицію й йти вперед, хотия много невідгод і терпінь вони переходять задля їх вірності. Вони мусять без страху даліше проголошувати хвалення Єгови, проголошувати Його присуди й Його царство. Бог Єгова є в їх таборі, й вони мусять тримати той намет чистий і цілковито посвячений Єгови. (5 Мойс. 23: 9-14; 31: 1-8) Цілковита єдність останка Єгови, і їх безперестанна вірність у виконанні служби із радістю і співом, вдареє страхом ворога; і се було представлено в угоді зробленій в Моаб.—5 Мойс. 2: 25; 11: 25; Фил. 1: 27-29.

"Єгова—се Бог своїх справедливих людей котрих Він назвав як Ізраїль, і вони є людьми Божими. Вони були відлучені від всієї сатанської організації, навчені про тайні річи Всевишнього отримавши сі річи в тайнім місці або храмі, тепер вони вислані, шоби одважно голосити Його імя. Такі є люди Божі, що знаходяться на землі, і котрі є тепер в угоді о царство. Сі вигоди і благословенства представлені в угоді о царство були написані наперед шоби збільшити потіху й надію Божих вірних людей. (Рим. 15: 4) Головно для їх потіхи і шоби зробити їх сильними, Єгова велів написати для користі вірного останка отсі дорожочні слова: "Нема над Бога Ізрайлевого, що несеться на небесах тобі на поміч, і в славі своїй на облаках. Твоя пристань Бог предвічний, і ти на руках його вічних; і він жене ворогів твоїх перед тобою і рече: Нищ їх! Безпечно живе проживає Ізраїль, живе собі народ Якова окроме в світі, і землі багатій хлібом і вином; а небеса його благословлять його росю. О, блажен еси, Ізраїлю! Де такий нарід, як ти, що спас тебе Господь шит помічі твоєї і меч слави твоєї! Вороги твої будуть підобрюватись тобі, а ти ступати меш по горах їх."—5 Мойс. 33: 26-29.

СПОРИДНЕННЯ

"Одна головна ціль Єгови є, оправдати своє імя, шоби всі сотворіння могли побачити і зна-

ти, що Він — Бог, і що если сотворіння хоче жити, то мусить бути в гармонії з Ним, із Святим. Отже, всі угоди Єгови мають близьку зв'язь із собою. Коли Люцифер збунтувався і звернувся чоловіка на дорогу гріха, Єгова заявив, що Він поставить ворожнечу між насінням жєни (Божою жєною; представляючи Його організацію) і насінням Сатани, і що насіння Божої жєни остаточно побідить на оправданні Божого великого імя. (1 Мойс. 3: 15) Се заявлення було вдійсно-сти угодою Єгови, тому що се був вираз Його заміру, котрий то замір є незмінний. Ісус Христос, насіння обітниць, цілковито побідить Сатану й Його організацію, на славу Бога Єгови.

Віковична угода яку Бог зробив з Нойом відносно святості життя було заявленням Його заміру показуючи всім сотворінням, що Єгова — життя-датель, єдиний правдивий Всемогутий Бог, і що ніхто не має права відбирати життя без дозволєння Єгови і що ніхто не може дати. Ся угода — се оправдання Єгового святого імя. — 1 Мойс. 9: 1-12.

Єгова взяв Авраама у землю Канаан, і там ужив Авраама як образ себе самого, а жєну Авраама представити Божу організацію, і їх сина, Ісаака, як прообраз насіння обітниць, котре Бог ужив для оправдання свого імя. Благословєства для людей які прийдуть до них через Оправдателя й Відкупителя, зконечности є припадкові до оправдання імя Єгови, як наслідок цієї причини, тому що життя для послужних до-каже, що імя Єгови стоїть за життям і що Він може поставити людей на землі, що затримують їх невинність взглядом Нього й отримають життя в назначений Ним спосіб. Єгова не позво-лив Сатані убити Нова, коли та велика драма відбувалась. (Нова 2: 6) Если би Нова був уби-тий то він не був ужитий далше в тім проро-чєм образі. Представлення Ісаака як жертви че-рез Авраама представляло, що Бог дозволив своєму любому Синови умерти від руки Сатани що Єгова обявить свою найвищу силу й о-правдає своє імя через пробудження свого лю-бого Сина зі смерті. Се була перемога для Єгови й оправдання Його імя. Бог поставив, що смерть Ісуса Христа, Його любого Сина, сталась викупом або викупною ціною за чоловіка; але та доброта й любов до людства — се менше важ-на річ до оправдання імя Єгови. Усі, що вірують в Господа Ісуса Христа і є послужні Ньому, от-римують життя, і будуть оправдані Єгового імя й Його Слова.

Отже Авраамова угода — се Божий незмін-ний вираз Його заміру вивести насіння, котрим то насінням є Його любий Син, і котрий затри-мав Його невинність до Бога, і котрий задля Йо-го вірности до смерті отримав найвище місце у цілій Його організації, ставсь великим Перво-священником Єгови і Оправдателем Його свя-того імя. Воскрєсєння Ісуса із смерті, Його ви-вищення і се що Ньому дано імя понад усі іме-на, і заявлення Єгови, що всяке коліно покло-нїться перед Ним і всякий язик визнає Його імя, на славу Божу, є безперечним доказом, що

Єгова — єдиний правдивий і всесильний Бог, да-тель всякого життя і совершенного дару. Його розпорядження дати життя послушним із роду людського через Ісуса Христа є другою важною річю до оправдання Його імя. Нема причини чому би Єгова мав робити угоду щоб дати жит-тя котрому будь сотворінню, але є много причин чому Він мав зробити угоду, себто, виразити свій замір, оправдати своє імя; і така то ціль Його угоди.

Тоді Єгова зробив прообраз в Єгипті, щоб показати свою ціль оправдати своє імя. (2 Сам. 7: 23) Його зібрання й відділення для себе лю-дей є не лише для того, щоб спасти їх, але щоб би Він міг мати людей для свого імя; і їх спас-єння залежить від послужєства у виконанню задачею приписаних їм. Перед тим ніж Він ви-вів насіння обітниць, Єгова зробив прообраз, як Він возьме людей для свого імя, і се Він зробив в угоді зробленій в Єгипті і установленій в Си-най. Несовершенство і грішний народ Ізраїльський не міг бути людьми для Його імя аж поки не прийшло 'обіцяне насіння'; для того закон уго-ди була додана "задня переступів [грішного ста-ну, несовершенного] додано його, доки приїде насіння [Ісус Христос], котрому обітвано." (Га-лат 3: 17, 19) Ісаак, син Авраама, був типом на Ісуса Христа, олюбленого сина Божого, котрий є 'насінням обітниць'. Він мусів прийти перше ніж люди для імени Його могли бути вибрані.

Коли Ісус Христос прийшов мале число Жи-дів, що були вірні і прийняли і слухали Його Слова, були перенєсені від Мойсея, посередника за-кон угоди, до Христа, а всі інші Ізраїльтяни бу-ли відкинуті. Єгова зробив з Ісусом Христом но-ву угоду, щоб сим чином Він міг доконати те, що закон угода не могла доконати, а іменно, взяти з між народів людей для Його імя, котрі то люди мусять бути цілковито посвячені Богу. Нова угода була вираженням волі або заміру Є-гови, що Він вибере з між народів людей для свого імя, і що угода се средство ужитє Єговою для виконання Його замірів. Нова угода не є средством для давання життя кому будь, але ті взяті в угоду мусять перше мати услівне право до життя, і, если вірні Господеві, вони отрима-ють безуслєвно вічно триваюче життя. Ся вір-ність мусить бути доконана по тім, як вони були взяті в нову угоду. Усі введєні в нову угоду му-сять перше безуслєвно згодитися чинити волю Божу, впираючи свою віру і їх діла на пролятїй крові Ісуса Христа як викупній ціні за чолові-ка, і як одинокє средство через котре чоловік може дістати життя. Будучи так оправданий ві-рою і тоді народжений духом Божим, усі такі приходять під умовини нової угоди. Ті, що до-казали вірність свою аж до приходу Ісуса Хри-ста до храму чинити суд, і котрі отримали при-знання після суду, є люди взяті з між народів для Єгового імя, і для них нова угода є устано-влена, і сі є взяті в угоду о царство.

Бог Єгова зробив угоду з Давидом о цар-ство. (2 Сам. 7: 16) У тій угоді Давид представ-ляв або був типом на Ісуса Христа, котрого Єго-

ва зробив Царем. "Зробив я завіт з вибранцем моїм, я клявся перед Давидом, слугою моїм: На віки забезпечу наслідок твоє, і на всі роди престіл твій збудую. По віки сохраним милість мою до него, і заповіт з ним не зміниться. І посаджу наслідок його на віки, і престіл його, як дні небесні. Не зневажу завіту мого і не зміню, що вийшло з уст моїх." (Пс. 89:3,4,28,29,34) Тут маємо непорушним заявлення заміру Єгови установити своє царство із своїм олюбленим Сином на престолі. Пізніше Ісус сказав своїм ученикам, що Єгова зробив угоду з ним о царство і що ті взяті для імені Єгови, і що позістали вірними, Ісус завітував їм, що вони будуть частиною царства і в царстві з Ним. (Луки 22:28-30) Отже нова угода була средством Єгови для вибрання людей для Його імені, щоб ті, що були так взяті і котрі докажуть вірність, могли увійти в угоду о царство і стати частиною царства.

²⁵ В Моаб землі Єгова зробив угоду з своїми вибраними людьми, що були виведені з Єгипту сорок років перед тим, і та угода в Моаб представляла угоду о царство. Ісус, народжений від жінки і під законом не був сином закону але був і є Сином Божим. Він сповняв умовини угоди зробленої в Моаб і Єгова зробив Його великим Пророком на котрого Мойсей був прообразом. Дальше показуючи споріднення між угодою в Моаб а угодою о царство, коли Ісус був поставлений на пробу через Сатану Він навів слова Божі написані Мойсейом в 5 книзі. Коли Сатана іспитував невинність Ісуса, то Він [Ісус] навів слова з п'ятої книги Мойсея 8:3. "Він же, озвавшись, сказав: Писано: Не самим хлібом жити мені чоловік, а кожним словом, що виходить із уст Божих." (Мат. 4:4) У другій спокусі Ісус навів з п'ятої книги Мойсея 6:16. "Рече йому Ісус: Писано знов: Не спокушуй Господа Бога твого." (Мат. 4:7) Коли ще іншу спокусу Диявол представив йому, Ісус навів з п'ятої книги Мойсея 6:13. "І, озвавшись до него, рече Ісус: Геть від мене, сатано, писано бо: Кланятися мені ся Господеві Богу твоєму, й йому одному служити мені." (Луки 4:8) Іншим разом Ісус навів слова пророцтва записані в п'ятій книзі Мойсея, і між ними знаходяться слова Маттея 5:31,33,38, і Марка 10:4. Коли Ісус висказав слова про зібрання вибраних, Він мав ясно на увазі слова Мойсея в 5 Мойсея 30:4, Маттея 24:31, і Марка 13:27.

³⁰ Споріднення закон угоди зробленої в Єгипті і установленної при горі Сион із угодою вірності в Моаб, добре представляло споріднення нової угоди зробленої в позатипічній Єгипті і установленної при горі Сион до угоди о царство, котра то остання угода вимагає абсолютної вірності зі сторони тих, що остаточно будуть мати частку у царстві Ісуса Христа. (5 Мойс. 29:1; Луки 22:14, 20, 28-30) При установленні Сионі Ісус заявив своїм ученикам, що нова угода була зроблена і що Він запросив їх бути учасниками в ній, і тоді Він сказав їм, що Єгова завітував йому царство, і Його слова до Його учеників показують, що вірність - це головна річ яка вимагається від тих, що були введені в угоду о

царство. Нова угода - це знаряд Божий який Він уживає, щоб вибрати собі людей бути свідками Його імені; під час коли угода о царство - це Його приготування даючи нагоду тим, що були взяті в угоду і що стали свідками Єгови, щоб вони могли доказати їх вірність аж до смерті. - Одкр. 2:10.

³¹ Споріднення нової угоди з Авраамовою угодою і угодою о царство здається ясно було представлено через ефод і нагрудник типічного священника котрий служив натуральному Ізраїлю. "І зроблять вони наплічника із золота й блавату, пурпур і кармазину і з нитяного полотна майстерним робом тканого. У його мають бути на обох кінцях його два нарамники до зв'язання, щоб так був зв'язаний. І пояс у наплічника, що буде на йому, буде такої ж роботи, одної з ним ткані: із золота й блавату, і пурпур і кармазину, і з тонкого нитяного полотна. І візьмеш два ониксових каменів, та й повіризуєш на їх імена синів Ізраїлевих: Шість імен їх на одному камені, і шість других імен на другому камені, по черзі народження їх." - 2 Мойс. 28:6-10.

³² Арон первосвященник мав на своїх раменах ефод. Передня частина ефоду представляла Авраамову угоду. Задня частина ефоду здається ясно представляла нову угоду, у котру Божі діти були введені потім, як вони зробили угоду через жертву і котра то угода робиться в часі їх посвячення. (Пс. 50:5) Нова угода - це средство ужито для зібрання з між народів вірну громаду людей, котра через всиновлення стала частиною наслідня Авраамової угоди.

³³ Відносно нагрудника судового є написано: "І зробиш нагрудник судового робом майстерським, таким робом, як наплічника зробиш його; із золота, блавату й пурпур та кармазину, та тонкої нитяної тканини зробиш його. Четверокутний він буде, двоїстий, пядь завдовжки і пядь завширшки. І понасадиш на йому оправлені каміння, чотири ряди каміння; один ряд: Сардій, топаз і смарагд, ряд первий; а другий ряд: Гранат, сафір і діамант; а ряд третій: Опаль, ахат і аметист; а четвертий ряд: Хризоліт і опікс і яспіс; оправлені в золото будуть вони в своїх кубельцях. І будуть камені по іменям синів Ізраїлевих, дванадцять по іменам їх; вирізані як печатка, кожен з іменем своїм буде, по дванадцяти колінам." - 2 Мойс. 28:15-21.

³⁴ Сей нагрудник, на котрім знаходилися каміння, представляв угоду о царство, до котрого то царства є покликані народжені з духа, і в котрім то царстві вірні будуть мати частку з Ісусом Христом, Царем і Первосвященником Єгови. Ті взяті в угоду о царство мусять бути цілковито посвячені Єгови, так як написане вирито на плиті з чистого золота на короні Первосвященника звучила: "Святість Єгови". Ось такі мають бути вірні свідки Єгови, котрі оголошують Предвічного Царя в Його царстві і котрі доказують їх вірність аж до смерті і увійдуть повні в наслідок царства. - Зах. 9:16.

(Прод. на стр. 130)